

இலங்கை அரசியலமைப்பில் வழங்கப்பட்டுள்ள

அடிப்படை உரிமைகள்

எம்.ஏ.ஹபீழ் ஸலாபி

இன்றைய உலகில் காணப்படும் அரசுகளில் அரசியல் யாப்புகளினூடாகவே அதிகாரங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு, ஆட்சி நடைபெற்று வருகிறது. அதேபோல், இலங்கையிலும் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து பல்வேறு அரசியல் யாப்புகளினூடாகவே ஆட்சி முறைகள் அமுல்படுத்தப்பட்டன.

இலங்கையில் சுதந்திரத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் பல அரசியல் யாப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் யாப்புகளாக கோல்புறாக் அரசியல் சீர்திருத்தம் (1833) குறா-மெக்கலம் அரசியல் சீர்திருத்தம் (1912), மென்னிங் அரசியல் சீர்திருத்தம் (1921), மென்னிங்-டிவன்சயர் அரசியல் சீர்திருத்தம் (1924), டொனமூர் அரசியல் திட்டம் (1931) சோல்பரி அரசியல் திட்டம் (1947) என்பவை முக்கியமானவை. இதில் சோல்பரி அரசியல் திட்டம் 1947 இல் உருவாக்கப்பட்ட போதும் சுதந்திர இலங்கையின் அரசியல் யாப்பாகவும் அதுவே கொள்ளப்பட்டமையால் சுதந்திரத்தின் பின்னரான யாப்பாகவே அதனைக் கருதவேண்டும் வேண்டும். எனினும், அது இலங்கையரால் வரையப்படவில்லை.

சுதந்திரத்தின் பின்னர் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தினை தொடர்ந்து, முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு (1972) ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்கவின் கட்சி அரசாங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்டது.

JRவுடைய UNP யால் இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு (1978) உருவாக்கப்பட்டது. இதுவே, இன்று பல திருத்தங்களுடன் நடைமுறையிலுள்ளது.

இது, இறுதியாக கொண்டுவரப்பட்ட யாப்பாகவும், நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி அரசாங்க முறையை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்திய யாப்பாகவும் விளங்குகிறது. இவ் யாப்பு 1978ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் முதல் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டு, இன்றுவரை (அண்மையில் கொண்டுவரப்பட்ட அரசியல் யாப்புக்கான 19வது திருத்தங்களுடன் தொடர்ந்து) நடைமுறையில் இந்துவருகிறது. இதையும் மாற்ற முடியும். மாற்றுவதற்கான வழிமுறைகளும் அதில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

நாம் இங்கு யாப்பில் வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான விளக்கத்தை வழங்குகின்றோம்.

அடிப்படை உரிமைகள்:

ஒரு நாட்டிற்கு அடிப்படைச் சட்டமாக (Fundamental Law) விளங்குவது (Constitution) அரசியலமைப்பாகும். அவ்வாறான அடிப்படைச் சட்டமான அரசியலமைப்பினுள் எந்தளவு மனித உரிமைகள் உள்வாங்கப்பட்டு இருக்கின்றனவோ, அவற்றை அடிப்படை உரிமைகள் எனலாம். அதாவது மனித உரிமைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவற்றை தனது நாட்டுச் சூழல், தமது கொள்ளளவு, செயற்படுத்திறன் என்பவற்றினைக் கருத்தில் கொண்டு, நாடுகள் தமது அடிப்படைச் சட்டமான அரசியலமைப்புகளிலே உள்வாங்கி வருகின்றன. அவை:

- ✓ அடிப்படை உரிமைகளானது சர்வதேச சமூகத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தராதரங்களை கொண்டனவாக இருத்தல் வேண்டும்.
- ✓ சாதாரண உரிமைகளை சாதாரண சட்டத்தின் கீழ் கோரி பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அடிப்படை உரிமைகளை அரசியலமைப்பின் கீழ் மாத்திரமே பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
- ✓ ஒரு நாட்டின் அரசியலமைப்பில் வெளிப்படையாக கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

✓ உறுதிப்படுத்தப்படாத உரிமைகள் அர்த்தமற்றவை என்பதற்கிணங்க அதற்கான பாதுகாப்பு மற்றும் உத்தரவாத ஏற்பாடுகள் காணப்படுதல் வேண்டும்.

✓ மீறப்படின் நிவாரணம், அல்லது பரிகாரம் பெறக்கூடிய பொறிமுறைகளும் காணப்பட வேண்டும்.

✓ அடிப்படை உரிமைகளின் உள்வாங்கல் தன்மையானது நாட்டிற்கு நாடு வேறுபடுகின்றன.

இலங்கையில் அடிப்படை உரிமைகள்

✓ 1947ஆம் ஆண்டின் சோல்பரி யாப்பின் 29ஆம் உறுப்புரையில் சிறுபான்மையோர் காப்பீட்டு ஏற்பாடுகள் காணப்பட்ட போதிலும், அவை அடிப்படை உரிமைகளாக கொள்ளப்படுவதில்லை. காரணம் அங்கு அடிப்படை உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் தொடர்பான தலைப்பின் கீழ், அல்லது வெளிப்படுத்துகை மூலம் அவை இடம்பெற்றிருக்கவில்லை.

✓ இலங்கையில் அரசியல் அமைப்பு வரலாற்றிலே பல யாப்புக்கள் அறிமுகமாகியுள்ளன. அவற்றில் முதல் முதலாக அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான ஏற்பாடுகளை உள்வாங்கிய யாப்பாக 1972ஆம் ஆண்டின் முதலாவது குடியரசு யாப்பு விளங்குகின்றது. அதன் அத்தியாயம் 6 இல் அடிப்படை உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் உறுப்புரை 18(1)-(3) வரை அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான ஏற்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

✓ 1978ஆம் ஆண்டின் இரண்டாவது குடியரசு யாப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் ஓரளவு விரிவு படுத்தப்பட்ட வகையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதுமட்டுமன்றி பாதுகாப்பு பொறிமுறைகளும் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன.

1978ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள்:

1. மக்கள் இறைமை
2. அரசு கொள்கையின் வழிகாட்டிக் கோட்பாடுகளும் அடிப்படைக் கடமைகளும்
3. **அடிப்படை உரிமைகள்**
4. குடியரசின் ஜனாதிபதி
5. பாராளுமன்றம்
6. அமைச்சரவை
7. மக்கள் தீர்ப்பு
8. மொழி, மதம், பிரஜைவரிமை
9. விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம்
10. நீதித்துறை
11. ஒம்புட்ஸ்மன்
12. மாகாண சபை அரசாங்க முறை

இலங்கை வரலாற்றில் ஏற்படுத்தப்பட்ட யாப்புகளில் 1972ம் ஆண்டு அரசியல் திட்டத்தில் தான் முதன்முதலாக அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான ஏற்பாடுகள் உள்ளீர்க்கப்பட்டது. 1972 யாப்பில் காணப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் ஏற்பாடுகள் போல, 1978 அரசியல் திட்டத்திலும் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பான பல ஏற்பாடுகள் மேலதிகமாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1972ம் ஆண்டு அரசியல் திட்டத்தில் அடிப்படை உரிமைகளின் பிரயோகம் இலங்கைப் பிரஜைகளுக்கு மட்டுமே இருக்கும் என கூறப்பட்டது. இதனால், அக்காலத்தில் நாடற்றவர்களாக இருந்த இந்திய வம்சாவழி மக்கள் அடிப்படை உரிமைகளின் பயன்களை அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தனர். 1978 அரசியல் திட்டத்தில் அந்நிலை நீக்கப்பட்டு, அரசியல் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட திகதியில் இருந்து 10 வருட காலத்திற்கு இலங்கை பிரஜைகள் அல்லாத நாடற்றவர்களும் அடிப்படை உரிமைகளின் பிரயோகத்திற்கு உட்படுவார்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், அரசியல் திட்டத்தில் அடிப்படை

உரிமைகள் மீறலுக்கு உள்ளானவர் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பிப்பதன் மூலம் அதற்கான பரிசாரத்தினை பெற்றுக் கொள்ளலாம் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான ஏற்பாடுகள் முன்னைய யாப்புகளில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

இந்தவகையில் 1978 அரசியல் திட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள அனைவருக்குமான அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பாக அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வெண்டும் என்ற நோக்கில் இந்த ஆக்கம் எழுதப்படுகிறது. ஏனெனில், அரசியல் சாசனம் வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பாக அறியாததால் பலரும் பல்வேறு இழப்புகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள்.

இலங்கையில் தவ்ஹீத் பிரசாரம் ஆரம்பித்த போது, அதற்கு எதிராகக் களம் இறங்கியவர்கள் ஜூம்ஆ மற்றும் வணக்க வழிபாடுகளைத் தடுக்கவும் ஏகத்துவப் பிரசாரம் செய்வதை முடக்கவும் முனைந்தனர். இன்றும் சிலர் இதே வழி முறையைக் கையாழ்கின்றனர். ஆனால், 1978ம் ஆண்டு யாப்பில் மிகத் தெளிவாக மத சுதந்திரம், கருத்து சுதந்திரம் என்பன வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவை அடிப்படை உரிமை என்றும் அவை மீறப்படும் போது, நீதி மற்றும் செல்லவும் முடியும். ஒருவர் தனித்தோ, கூட்டாகவோ தனது இறைவனை வணங்க வக்ட்டு சபையிலோ, கலாசாரத் தினைக்களத்திலோ வேறு எங்கோ அனுமதி எடுக்கத் தேவை இல்லை என்பதை அரசியல் சாசனம் மிகத் தெளிவான வாசகங்களால் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறது. மற்றவர்களின் அடிப்படை உரிமையை மீறுவதுமல்லாமல், எதிராக வழக்குத் தொடுத்து, தமது காலத்தையும் நேரத்தையும் இலட்சக்கணக்கான பணத்தையும் வீணாக்கி இறுதியில் தோல்வியும் அடைகின்றனர். இவ்வாறு ஏன் ஏமாறுகிறார்கள் என்பதையும் ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமை என்ன என்பதையும் ஒவ்வொன்றாக நோக்குவோம்.

□ 1978ம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் உறுப்புகள் 10-14 வரையில் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

□ உறுப்புரை 12(2); 14 பிரஜைகளுக்கு மட்டும் உரியவையாக உள்ளன.

□ உறுப்புரை 10; 11 பூரணத்துவமானதும் ஆட்கள் அனைவருக்கும் உரியவையாக உள்ளன. அவை பற்றி யாப்பில் என்ன உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை ஆராய்வோம்.

Freedom of thought, conscience and religion.

10. Every person is entitled to freedom of thought, conscience and religion, including the freedom to have or to adopt a religion or belief of his choice.

உறுப்புரை 10.

□ தான் விரும்பும் மதத்தை அல்லது நம்பிக்கையை உடையவராயிருந்தல், அல்லது மேற்கொள்ளத்தக்கான சுதந்திரம், சிந்தனை செய்யும் சுதந்திரம், மனச்சாட்சியைப் பின்பற்றும் சுதந்திரம், மத சுதந்திரம்.

உறுப்புரை 11

Freedom from torture.

11. No person shall be subjected to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

சித்திரவதைக்கு அல்லது கொடூரமான மனிதாபிமானற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகைக்கு அல்லது தண்டணைக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது.

□ 11 ஆம் உறுப்புரையில் கூறப்பட்டுள்ள உரிமையாகிய சித்திரவதையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான உரிமை மீது மட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதற்கான எவ்விதமான ஏற்பாடும் அரசியல் அமைப்பில்

இடம்பெறவில்லை. 1978 ஆண்டு யாப்பில் காணப்படும் மிக உறுதியான ஏற்பாடுகளில் ஒன்றாக உறுப்புரை 11 காணப்படுகின்றது. (இவ் உறுப்புரையை அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 83இல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே திருத்தவோ அல்லது மாற்றவோ முடியும்.)

11 ஆம் உறுப்புரையில் கூறப்பட்டுள்ளது தொடர்பாக சில வழக்குகளில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகள் சித்திரவதைக்கு அல்லது கொடுமான மனிதாபிமானற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகைக்கு அல்லது தண்டணைக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது என்பதை அனைவருக்கும் உரிய உரிமையாக விபரிக்கிறது. அதற்கான சில உதாரணங்களை இங்கு தருகின்றோம்.

□ **W.M.K.De Silva vs Chairman Ceylon Fertilizer Corporation** என்ற வழக்கில் 11ம் உறுப்புரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சித்திரவதை கொடுமான, மனிதாபிமானற்ற இழிவான நடத்துகை அல்லது தண்டணை என்பது மெய்யான உடல் ரீதியான இம்சைப்படுத்துகை மட்டுமல்லாது உயிர் மற்றும் உள்ளம் என்பவற்றின் பரப்பெல்லையையும் கருத்திற்கொள்ளும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

□ **Bandara Vs Wickremasinghe** வழக்கில் 17 வயதுடைய பாடசாலைச் சிறுவன் மற்றைய மாணவர்களுக்கு முன்னால் தனிப்பட்ட கோபம் ஒன்றின் மீது தாக்கப்பட்டமை சித்திரவதை, இழிவான தரக்குறைவான செயல் எனவும், இது அவனை அவமானப்படுத்தும் செயல் என்பதால் பாடசாலை மாணவனின் அடிப்படை உரிமை மீறப்பட்டுள்ளது என Kulatunghe J, குறிப்பிட்டு சிறுவர்களுக்கும் இவ்வுரிமையை விஸ்தரித்தார்.

□ **Amal Sudath Silva vs Kodituwakku** எனும் வழக்கில் திருட்டுக் குற்றத்தில் ஈடுட்டார் என்ற சந்தேகத்தின்பேரில் மனுதாரர் கைது செய்யப்பட்டு Panadura பொலிஸ் நிலையத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதுடன், 5 நாட்களாக நீதிவான் முன்னிலையில் கொண்டு செல்லப்படவில்லை. இக் காலப்பகுதியில் அவர் எதிர்வாதிகள் நான்கு பேரினால் தடியி(பொல்லி)னால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார். கைகள் கட்டப்பட்ட நிலையில் தொங்கவிடப்பட்டார். தாகத்திற்கு மிளகாய் கலந்த நீர் கொடுக்கப்பட்டு சித்திரவதை தொடர்ந்தது. Athukorala நீதியரசர் தீர்க்கையில் இந்நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொரு ஆளும் அவர் குற்றம் புரிபவராகவோ, அல்லாதவராகவோ இருக்கலாம். அவர் உறுப்புரை 11இனால் வழங்கப்பட்டுள்ள முழுமையான உரிமைகளிற்கு உள்ளாகின்றான் எனக் குறிப்பிடப்பட்டதோடு அவரிடமிருந்து நிவாரணமும் வழங்கப்பட்டது.

சமத்துவ உரிமை - Right to Equality :

12. (1) All persons are equal before the law and are entitled to the equal protection of the law.

(2) No citizen shall be discriminated against on the grounds of race, religion, language, caste, sex, political opinion, place of birth or any such grounds:

Provided that it shall be lawful to require a person to acquire within a reasonable time sufficient knowledge of any language as a qualification for any employment or office in the Public, Judicial or Local Government Service or in the service of any public corporation, where such knowledge is reasonably necessary for the discharge of the duties of such employment or office:

Provided further that it shall be lawful to require a person to have sufficient knowledge of any language as a qualification for any such employment or office where no function of that employment or office can be discharged otherwise than with a knowledge of that language.

(3) No person shall, on the grounds of race, religion, language, caste, sex or any one such grounds, be subject to any disability, liability, restriction or condition with regard to access to shops, public restaurants, hotels, places of public entertainment and places of public worship of his own religion.

(4) Nothing in this Article shall prevent special provision being made, by law, subordinate legislation or executive action, for the advancement of women, children or disabled persons.

உறுப்புரை 12

சமத்துவத்துக்கான உரிமையினைக் கூறுகின்றது (சட்டத்தின் முன் ஆட்கள் எல்லோரும் சமம். சமமாகப் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு உரித்துடையவர்கள்).

□ பகிரங்க சேவையில் நீதித்துறை சேவையில் அல்லது உள்ளூராட்சிச் சேவையில் அல்லது ஏதேனும் பகிரங்க கூட்டுத்தாபனத்தின் சேவையில் உள்ள ஏதேனும் ஊழியத்துக்கான அல்லது பதவிக்கான கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏதேனும் மொழியை அறிந்திருத்தல் நியாயமான அவசியமாகவுள்ளவிடத்து அத்தகைய ஏதேனும் ஊழியத்துக்கான அல்லது பதவிக்கான தகைமையான அம்மொழியில் போதிய அறிவை நியாயமான காலத்தினுள் பெறுதல் வேண்டுமென ஆளொருவர் தேவைப்படுத்தப்படுவது சட்டமுறையானதாதல் வேண்டும்.

□ இவ்வறுப்புரையிலுள்ளதெதுவும் பெண்களின் பிள்ளைகளின் அல்லது இயலாமையுள்ள ஆட்களின் முன்னேற்றத்துக்காக சட்டத்தின் மூலம் துணைநிலைச்சட்டவாக்கத்தின் மூலம் அல்லது ஆட்சித்துறை நடவடிக்கை மூலம் சிறப்பேற்பாடு செய்யப்படுவதைத் தடுத்தலாகாது.

உறுப்புரை 13

சட்டத்தின் முறையான யடிமுறைகள்

13. (1) No person shall be arrested except according to procedure established by law. Any person arrested shall be informed of the reason for his arrest.

(2) Every person held in custody, detained or otherwise deprived of personal liberty shall be brought before the judge of the nearest competent court according to procedure established by law, and shall not be further held in custody, detained or deprived of personal liberty except upon and in terms of the order of such judge made in accordance with procedure established by law.

Nothing in this Article shall prejudice the trial and punishment of any person for any act or omission which, at the time when it was committed, was criminal according to the general principles of law recognized by the community of nations.

It shall not be a contravention of this Article to require the imposition of a minimum penalty for an offence provided that such penalty does not exceed the maximum penalty prescribed for such offence at the time such offence was committed.

❖ எதேச்சையாகக் கைது செய்யப்படாமலும் தடுத்து வைக்கப்படாமலும் அத்துடன் தண்டிக்கப்படாமலும் இருப்பதற்கான சுதந்திரம், கைதிற்கான காரணம் கூறப்படல், கடந்தகாலத்தை உள்ளடக்கும் பயனுடையவான தண்டனைச்சட்டவாக்கங்களைத் தடைசெய்தல்

13(1) எதேச்சையாகக் கைது செய்யப்படாமல் இருப்பதற்கான சுதந்திரம்:

I. சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட முறையாலன்றி எவரும் கைது செய்யப்படலாகாது.

II. கைது செய்யப்படுவதற்கான காரணம் கைது செய்யப்பட்ட நபருக்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.

13(2) எதேச்சதிகாரமாக தடுத்து வைக்கப்படாமலிருப்பதற்கான சுதந்திரம்:

I. கட்டுக்காவலில் வைத்திருக்கப்படும், தடுத்துவைத்திருக்கப்படும் அல்லது வேறுவகையில் சொந்தச் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை முறைக்கிணங்க மிக அண்மையிலுள்ள தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி முன்னர் கொண்டு வரப்படுதல் வேண்டும்

II. சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை முறைக்கிணங்க அத்தகைய நீதிபதியால் ஆக்கப்படும் கட்டளைப்படியன்றியும் அதன் நிபந்தனைகளுக்கிணங்கவன்றியும் தொடர்ந்தும் கட்டுக்காவலில் வைத்திருக்கப்படுதலோ தடுத்துவைக்கப்படுதலோ, அல்லது சொந்தச் சுதந்திரம் பறிக்கப்படுதலோ ஆகாது.

உறுப்புரை 13 தொடர்பாக மேலதிகவிளக்கத்திற்காக சில வழக்குகளில் அளிக்கப்பட்ட பின்வரும் தீர்ப்புகள் இவ்வரிமையைப் புரிந்து கொள்ள மேலும் துணைசெய்கிறது.

Jourbent Gnawathy Vs Military officer and others வழக்கில் பொறியியலாளரான விண்ணப்பதாரர் தனது அலுவலகத்துக்குப் பஸ்சில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது சோதனைச்சாவடி ஒன்றில் இராணுவத்தினரால் சோதனையிடப்பட்டார். தேசிய அடையாள அட்டையையும், சர்வதேச கற்கைகளுக்கான பண்டாரநாயக்க நிலையத்தினால் வழங்கப்பட்ட அடையாள அட்டையையும் பொறியியலாளர் காண்பித்தார். அவரிடம் பொலிஸ் நிலையப் பதிவு இருக்கின்றதா என வினவப்பட்டது. அதற்கு விண்ணப்ப தாரர் பொலிசுப் பதிவைக் காண்பிக்க வேண்டிய சட்டத்தேவைப்பாடு தமக்கு இல்லை என்று கூறினார். இதனால் ஆத்திரமடைந்த உத்தியோகத்தர் அவரை மேற்கொண்டு பிரயாணம் செய்ய அனுமதிக்காது ஒரு மணி நேரத்தின் பின்னர் அங்கு வந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தரிடம் ஒப்படைத்தார். பின்னர் பொலிஸ் காவலில் வைக்கப்பட்டார். அதன் பின்னர் நீதவான் முன்னர் கொண்டு வரப்பட்டு பிணையில் அடுத்தநாள் விடுவிக்கப்பட்டார். உறுப்புரை 12(1), 13(1), 13(2) என்பவற்றில் கூறப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் பிரதிவாதிகளால் மீறப்பட்டதாக வழக்கிடப்பட்டது. சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை முறைக்கிணங்க விண்ணப்பதாரர் கைது செய்யப்படவில்லை. பொலிஸ் அறிக்கையை ஒருவர் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பது விதியல்ல. அப்படி ஒரு சட்டம் நடைமுறையில் இல்லை எனக்குறிப்பிட்டு நடட்டடாக 50,000 ரூபாவினை வழங்கவேண்டும் என நீதிமன்றம் தீர்த்தது.

‘நமசிவாயம் எதிர் குணவர்த்தனா’ வழக்கில் மனுதாரர் தான் பஸ்ஸில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது பிரதிவாதியால் கைது செய்யப்பட்டதாகவும் அதற்கான காரணம் எதுவும் தனக்கு கூறப்படவில்லை எனவும் இந்நடவடிக்கையால் தனது அடிப்படை உரிமை மீறப்பட்டுள்ளதாக வழக்கு தாக்கல் தொடுத்தார். கைது செய்ததை மறுத்த பிரதிவாதி தான் மனுதாரரை தன்னுடன் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு வரும்படி அழைத்ததாகவும், அங்கு கூட்டிச் சென்று வாக்கு மூலத்தை பெற்ற பின்னர் விடுவித்ததாகவும் குறிப்பிட்டார். நீதிமன்றம், அழைத்துச் சென்றமையை சட்டத்தின் முன்னால் கைது எனக்கொண்டது. அத்துடன் மனுதாரர் தான் விரும்பும் இடத்திற்கு செல்வதற்கான சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுள்ளது எனவும் கொண்டு அச்செயல் ஒரு அடிப்படை உரிமை மீறல் என தீர்ப்பு வழங்கியது.

நமக்கு எதிராக வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டால் நாம் உடனே ஒரு சட்டத்தரணியை நாடுகின்றோம். அதற்குக்காரணம் நமக்குச் சட்டம் தெரியாமைதான். எதிர்வாதி என்ன வாதம் வைத்தாலும் நீதி மன்ற நியாயங்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில் நாமே நமக்காக வாதிட முடியும் என்று 13(3)ல் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதாவது சட்டத்தரணி மூலமும் உரைக்கலாம் அல்லது (வழக்கிடத் தகுதி இருந்தால்) நாமே நேரடியாகவும் உரைக்கலாம்.

(3) Any person charged with an offence shall be entitled to be heard, in person or by an attorney-at-law, at a fair trial by a competent court.

13(3) தவறொன்றுக்கு குற்றம் சாட்டப்படும் எவரோனுமாள் தகுதி வாய்ந்த நீதிமன்றொன்றினால் நடாத்தப்படும் நியாயமான விளக்கத்தில் அவரே நேரடியாக உரைத்தல் அல்லது சட்டத்தரணி மூலம் உரைத்தல்

(4) No person shall be punished with death or imprisonment except by order of a competent court, made in accordance with procedure established by law. The arrest, holding in custody, detention or other deprivation of personal liberty of a person, pending investigation or trial, shall not constitute punishment.

□ 13 (4) சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட நடவடிக்கை முறைக்கிணங்க தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றத்தினால் கட்டளைகள் மூலமாகவன்றி ஆள் எவரும் மரணதண்டணையால் அல்லது மறியல் தண்டணையால் தண்டிக்கப்படல் ஆகாது.

□ புலனாய்வு அல்லது விளக்கம் முடிவுறும் வரையில் ஆளொருவரைக் கைதுசெய்து வைத்திருத்தல் கட்டுக்காவலில் வைத்திருத்தல் தடுத்து வைத்திருத்தல் அல்லது அவரது சொந்தச் சுதந்திரத்தை வேறு வகையில் பறித்தல் தண்டணையாக அமையலாகாது.

(5) Every person shall be presumed innocent until he is proved guilty:

Provided that the burden of proving particular facts may, by law, be placed on an accused person.

13(5) ஆளொவ்வொருவரும் அவர் குற்றவாளி என நிரூ(எண்)பிக்கப்படும் வரை சுத்தவாளி என ஊகிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

(6) No person shall be held guilty of an offence on account of any act or omission which did not, at the time of such act or omission, constitute such an offence, and no penalty shall be imposed for any offence more severe than the penalty in force at the time such offence was committed.

13(6) பின்னோக்கி ஆளும் விளைவினுடைய சட்டத்திற்கு ஆளாகாதிருப்பதற்குள்ள உரிமை.

□ புரியப்பட்ட நேரத்தில் தவறொன்றாகவிருந்திராத ஏதேனும் செயல் அல்லது செய்யாமை காரணமாக ஆளொவரும் தவறொன்றிற்கு குற்றவாளியாதலாகாது.

□ அத்தவறு புரியப்பட்ட நேரத்தில் வலுவிலிருந்த தண்டணையிலும் பார்க்க கடுமையான தண்டணையெதுவும் அத்தகைய ஏதேனும் தவறுக்கு விதிக்கப்படலாகாது.

இன்று நாம் மார்க்கப் பிரசாரம் செய்யும் போது, இடையூறு செய்வோருக்கு எதிராக அரசியல் சாசனம் வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகளில் மிக முக்கியமான உரிமை 14ல் வழங்கப்பட்டள்ளது. அதை அனைவரும் மனனமிட்டு வைத்துக் கொண்டு, பொலிஸ் நிலையத்தில் சொன்னால் போதும்.காவல் துறையே மிரண்டுவிடும்.அவ்வளவு தெளிவான சுதந்திரம்.

Freedom of Speech, assembly, association, movement, &c.

14. (1) Every citizen is entitled to -

(a) the freedom of speech and expression including publication;

(b) the freedom of peaceful assembly;

(c) the freedom of association;

(d) the freedom to form and join a trade union;

(e) the freedom, either by himself or in association with others, and either in public or in private, to manifest his religion or belief in worship, observance, practice or teaching;

(f) the freedom by himself or in association with others to enjoy and promote his own culture and to use his own language;

(g) the freedom to engage by himself or in association with others in any lawful occupation, profession, trade, business or enterprise;

- (h) the freedom of movement and of choosing his residence within Sri Lanka; and
 (i) the freedom to return to Sri Lanka.

14. (1) (அ) வெளியிடுதல் உட்பட்ட பேச்சுச் சுதந்திரம் கருத்துத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரம்
 (ஆ) அமைதியான முறையில் ஒன்று கூடுவதற்கான சுதந்திரம்.
 (இ) ஒருங்க சேர்வதற்கான சுதந்திரம்.
 (ஈ) தொழிற்சங்கமொன்றை அமைக்கவும் அதிற் சேரவும் உள்ள சுதந்திரம்.
 (உ) தனியாக அல்லது மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து பகிரங்கமாகவேனும் அந்தரங்கமாகவேனும் தனது மதத்தையோ நம்பிக்கையையோ வழிபாட்டிலும் அனுசரிப்பிலும் சாதனையிலும் போதனையிலும் வெளிக்காட்டுவதற்கான சுதந்திரம்.
 (ஊ) தனியாக அல்லது ஏனையவர்களுடன் சேர்ந்து தனது சொந்தக் கலாசாரத்தை அனுபவிப்பதற்கும், மேம்படுத்துவதற்கும், அத்துடன் தனது சொந்த மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஆன சுதந்திரம்
 (எ) ஏதேனும் சட்ட முறையான முயற்சியில், உயர் தொழிலில், வியாபாரத்தில், தொழிலில் அல்லது தொழில் முயற்சியில் தானாக அல்லது ஏனையவர்களுடன் சேர்ந்து ஈடுபடுவதற்கான சுதந்திரம்.
 (ஏ) இலங்கை முழுவதும் தடையின்றி நடமாடுவதற்கும், தான் விரும்பும் இடத்தில் வசிப்பதற்கும் ஆன சுதந்திரம்: அத்துடன்
 (ஐ) இலங்கைக்குத் திரும்பி வருவதற்கான சுதந்திரம்

இவ்வளவு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ள அதேவேளை இவற்றிற்கு சில மட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

✓ அடிப்படை உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் தொடர்பான மட்டுப்பாடுகள்

தேசிய பாதுகாப்பு, இன, மதச் சுமுக வாழ்வு, நீதிமன்ற அவமதிப்பு, பாராளுமன்றச் சிறப்புரிமை, அவதூறு சம்பந்தமான சட்டம், தேசியப் பொருளாதார நலன், தொழில் முயற்சி தொடர்பிற் தேவையான தகைமை, பொது சுகாதாரம், பொதுமக்கள் ஒழுக்கம் “...என்பவற்றை மக்கள் அனுபவிப்பதற்கு நாட்டின் தேசிய அமைதி, பொது உள்பாங்கு என்பன சாதகமாயிருத்தல் அவசியம் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இருந்த போதிலும், அரசியல் திட்டத்தில் இத்தகைய சுதந்திரங்கள் பிரச்சைகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பதால் அரசு அவற்றைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருக்கும் என்பது உண்மை.” பேரா.சிவராசா அ.(2006)

✓ அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பில் உயர்நீதிமன்றம்

❖ அரசியலமைப்பின் 17ம் உறுப்புரையானது, உறுப்புரை 126இல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவாறு அடிப்படை உரிமை மீறப்பட்டமை அல்லது உடனடியாக மீறப்படவுள்ளமை தொடர்பில் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பிப்பதற்கான உரிமையை குறிப்பிடுகின்றது.

❖ உறுப்புரை 126(1)ஆனது மூன்றாம் அல்லது நான்காம் அத்தியாயத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதான ஏதேனும் அடிப்படையுரிமையானது அல்லது மொழி உரிமையானது ஆட்சித்துறை நடவடிக்கையால் அல்லது நிர்வாக நடவடிக்கையால் மீறப்பட்டமை பற்றிய அல்லது உடனடியாக மீறப்படவுள்ளமை பற்றிய ஏதேனும் பிரச்சினையை விசாரணை செய்வதற்கும் தீர்மானிப்பதற்கும் உயர்நீதிமன்றம் தனியானதும் பிரத்தியேகமானதுமான நியாயாதிக்கம் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

❖ உறுப்புரை 126(2)ஆனது அடிப்படை உரிமையானது ஆட்சித் துறை நடவடிக்கையால் அல்லது நிருவாக நடவடிக்கையால் மீறப்பட்டமை பற்றிய அல்லது உடனடியாக மீறப்படவுள்ளமை பற்றிய ஏதேனும் முறைப்பாட்டினை சுட்டிக்காட்டி அதற்கான நிவாரணத்தினைக் கோருவதற்காக அவர் தானாகவோ அல்லது அவர் சார்பில் சட்டத்தரணி மூலமாகமோ உயர் நீதிமன்றத்திற்கு விண்ணப்பம் செய்யலாம் என குறிப்பிடுகின்றது.

❖ உறுப்புரை 126(2) இன் பிரகாரம் ஏதேனும் மனுவை அல்லது ஆற்றுப்படுத்துகையை அவை ஆற்றுப்படுத்துகை செய்யப்பட்ட இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக அதனை விசாரணைசெய்து தீர்க்க வேண்டும் என ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனினும், இதனை 'பணிப்புறுத்தும் வாசகமாக' நீதிமன்றம் கொள்ளவில்லை. அதன்படி குறிப்பிட்ட விடயங்களை [(உ-ம்) நேரம், சான்றுகள், நீதிமன்ற வளம்] கருத்தில் கொண்டு, இக்குறிப்பிட்ட இரண்டு மாதங்களிற்குள் விசாரணை செய்து முற்றாக முடிவு செய்தல் வேண்டும் என்பதில் நெகிழ்வுத் தன்மை கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

• உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமை

உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமைதொடர்பில் வழங்கப்பட்ட இரண்டு தீர்ப்புகள் பின்வருமாறு உள்ளன.

Sriyani Silva வழக்கில் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களால் கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் கடுமையான சித்திரவதைக்குள்ளான ஒருவர் சில நாட்களில் உயிரிழந்தார். அவருடைய விதவை மனைவியால் தனக்கும் தனது பிள்ளைக்குமாக இழப்பீடு கோரி அடிப்படை உரிமை மீறல் வழக்கு உயர் நீதிமன்றில் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இவ்வழக்கில் ஏனையவைகளுடன் சித்திரவதை காரணமாகவும் அதனைத் தொடர்ந்தான மரணம் காரணமாகவும் எத்தகைய உரிமை மீறல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என ஆராயப்பட்டது. இவ்வழக்கில், உறுப்புரை 11 மற்றும் 13(4) என்பன பொருள் கோடல் செய்யப்பட்டன.

சட்டமுறையற்ற விதமாக ஆளொருவரின் உயிர் வாழ்க்கையைப் பறிப்பது உறுப்புரை 11 இனால் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ள "ஆளொருவரும் மனிதாபிமானமற்ற நடாத்துகைக்கு உட்படுத்தலாகாதென்ற சுதந்திரத்தை மீறுவதாகும்" என உயர் நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது.

வேறுவகையாக தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றம் கட்டளை ஆக்கினாலன்றி, ஆளொருவர் வாழ்வதற்கு உரிமையுடையவரென உறுப்புரை 13(4) பொருள்கோடப்பட்டது. எனவே, நீதிமன்றத்தினால் ஆக்கப்பட்ட கட்டளையினாலன்றி மரணம் மூலமாக ஆளொருவரைத் தண்டிப்பது உறுப்புரை 13(4) இனால் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமையை மீறுவதாகும் எனத் தீர்க்கப்பட்டது.

Machchavallavan வழக்கில் அரசு பாதுகாப்பு படையினரால் கைது செய்யப்பட்டு பின்னர் அவர்கள் காணாமல் போனமையும் அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 13(4) இனால் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஆளொருவரும் தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றத்தால் ஆக்கப்பட்ட கட்டளையினாலன்றி மரணம் மூலமாகத் தண்டிக்கப்படுதலாகாது என்ற உயிர் வாழும் உரிமையை மீறுகின்றதென தீர்க்கப்பட்டது.

✓ வழக்கீடு தகைமை

❖ உறுப்புரை 126(2) இன் பிரகாரம் அடிப்படை உரிமை மீறலாற் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர், தானாக அல்லது சட்டத்தரணி மூலமாக விண்ணப்பிக்கலாம். எனவே, இங்கு குறிப்பிட்டவரன்றி ஒருவருக்காக இன்னொருவர் விண்ணப்பிக்க முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. எனினும், இத்தகைய நிலைப்பாட்டில் இன்று மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.அதாவது,ஒருவருக்காக இன்னொருவர் நீதி மன்றில் விண்ணப்பிக்கலாம்.

(உ-ம்) சிறியாணி சில்வா எதிர் பொலிசு பொருப்பதிகாரி, பயகல வழக்கில் ஆரம்பத்தில் சட்டத்தரணி வழக்கிட்ட போதும் பின்னர் அது இறந்தவரின் மனைவியினால் வழக்கிடப்படுவதாக நீதிமன்றத்தின் அனுமதி பெறப்பட்டு மாற்றப்பட்டது. இது தொடர்பில் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. ஏனெனில்,

பாதிக்கப்பட்டவர் தானாக அல்லது சட்டத்தரணி மூலமே வழக்கிட முடியும். எனவே, அவர் இறந்தால் வழக்கிட முடியாது.

நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பில் இறந்தவர் கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளார். அதன் விளைவாக அவர் அரசியலமைப்பின் கீழ் அடிப்படை உரிமை மீறலுக்கான நிவாரணம் பெறுவதற்கான உரிமையைப் பெற்றுள்ளார். இறப்புக்கும் அவ்வாளின் அடிப்படை உரிமை மீறலுக்கும் தொடர்புள்ளபோது உறுப்புரை 126ன் கீழ் **நெறிமுறை அக்கறையுடைய** எவரும் வழக்குத் தொடரமுடியும் எனத் தீர்க்கப்பட்டது.

❖ நெறிமுறை அல்லது சட்டபூர்வமான அக்கறை உடையவர் என்ற நிலையிலும் இன்று குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அதன்படி பொது அக்கறை உடைய எவரும் வழக்குத் தாக்கல் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்திய உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளான பகவதி மற்றும் கிருஸ்ணா ஐயர் போன்றவர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட **யொதுமக்கள் அக்கறை வழக்காடல் (Public Interest Litigation)** முறையின் தாக்கம் இதற்கான முக்கிய காரணமாகும். குறிப்பாக இலங்கையில் அண்மைக்காலங்களில் பல வழக்குகளில் வழக்கிடு தகைமையில் இத்தன்மையை அவதானிக்க முடிகிறது.

✓ வழக்கிடுவதற்கான காலவரையறை

❖ அடிப்படை உரிமை மீறல் தொடர்பான விண்ணப்பமானது, மீறப்பட்ட அல்லது மிக விரைவில் மீறப்படவுள்ளதெனத் தெரிய வந்த தினத்திலிருந்து ஒரு மாத காலத்திற்குட் செய்யப்பட வேண்டும்.

❖ ஒரு மாத காலத்திற்குள் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது 'பணிப்புறுத்தும் வாசகமாகும்'. பணிப்புறுத்தும் வாசகமென்பது சட்டத்திற் குறிப்பிடப்பட்டபடியே செய்ய வேண்டும் எனப் பிணிக்கும் வாசகமாகும். எனவே விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் தவிர ஒரு மாத காலத்தினுட் தாக்கல் செய்யப்படாத வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. இது தொடர்பாக பின்வரும் வழக்குத் தீர்ப்புகள் தெளிவுறுத்தகின்றன.

(உ-ம் I) **மாறியோகோமல் எதிர் கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்** வழக்கில் மனுதாரர் தகுதிகாண் விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டதுடன் நியமன ஆவணத்தில் அவர் ஒரு வருட காலத்தில் சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழியில் குறிப்பிடப்பட்ட தகுதியை பெறவேண்டும் எனத் தேவைப்படுத்தப்பட்டது. அவ்வாறு தவறுமிடத்து பதவியிலிருந்து எவ்வித நட்புடும் இன்றி நீக்கப்படுவார் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. கிட்டத்தட்ட 8 வருடங்கள் கழிந்த பின்னரும் குறித்த எந்த மொழியிலும் திறமையடையாத காரணத்தினால் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அவருடைய வேலை நீக்கம் அடிப்படை உரிமையை மீறுவதாக வழக்கிட்ட போது நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பில் இவ்வழக்கில் அத்தகைய வாசகம் இடப்பட்டதிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள் அடிப்படை உரிமை மீறல் வழக்கு தொடரப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். தற்போது காலம் கடந்துள்ளது என்ற அடிப்படையில் வழக்கை தள்ளுபடி செய்தது.

(உ-ம் II) **Machchavallavan** வழக்கில் 1990 ஆம் ஆண்டில் திருகோணமலையில் இராணுவத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட சுற்றிவளைப்பின் போது கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் காணாமற் போன தனது இரு பிள்ளைகள் தொடர்பில் 1994 ஆம் ஆண்டு தந்தையால் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றில் ஆட்கொணர்வு எழுத்தாணை கோரி வழக்கிடப்பட்டது. ஆணைவழங்க மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மறுத்தது. இத்தீர்ப்பிற்கு எதிராக உயர் நீதிமன்றக்கு மேன்முறையீடு செய்யப்பட்டது. இவ்வழக்கினை உயர் நீதிமன்றம் ஏற்றது. காரணம் இவ்வழக்கானது அடிப்படை உரிமை மீறலென்ற அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்ட வழக்கல்ல. மாறாக காணாமற் போனவர்கள் தொடர்பாக ஆட்கொணர்வு எழுத்தாணை கோரி மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றக்கு கொண்டுவரப்பட்ட வழக்காகும். ஆகவே, ஒரு மாதம் என்ற காலவரையறை இவ்வழக்கிற்கு ஏற்புடையதல்ல எனப்பட்டது.